

بررسی کاربردپذیری شاخص حرارتی ناراحتی اصلاح شده (MDI) در مشاغل روباز: مطالعه

موردی معادن روباز استان تهران

پروین نصیری^۱، محمدرضا منظم^۲، فریده گل بابایی^۱، علی اکبر شمسی پور^۳، حسین عربعلی بیک^۴، علیرضا مرتضی پور^۵، غلام حیدر تیموری^۶، مهدی اصغری^{۷*}

تاریخ پذیرش: ۹۶/۰۴/۱۶

تاریخ ویرایش: ۹۶/۰۳/۰۷

تاریخ دریافت: ۹۵/۱۲/۱۹

چکیده

زمینه و هدف: با توجه به توسعه شاخص‌های گرمایی متعدد و محدودیت‌های مربوط به هر یک، در این مطالعه کاربردپذیری و اعتبارسنجی شاخص حرارتی ناراحتی اصلاح شده (Modified discomfort index) در محیط‌های شغلی روباز مد نظر بوده است.

روش بررسی: این مطالعه بصورت مقطعی در تابستان ۱۳۹۵ در ۱۲ معدن مصالح ساختمانی استان تهران و بر روی ۱۷۵ کارگر مرد انجام گرفت. پارامترهای محیطی به همراه پارامترهای فیزیولوژیکی (دمای دهانی، دمای پرده صماخ و دمای پوست) در ۳ مقطع زمانی به طور هم‌زمان اندازه‌گیری و همچنین شاخص Modified discomfort index به همراه ۳ شاخص مستقیم حرارتی دیگر شامل Wet-bulb globe temperature، Wet-bulb index و Oxford index، bulb dry temperature مورد محاسبه قرار گرفتند. برای بررسی کاربردپذیری و اعتبارسنجی شاخص ناراحتی اصلاح شده، میزان همبستگی این شاخص با شاخص استاندارد WBGT و دو شاخص اشاره شده دیگر در ساعات مختلف روز به همراه پاسخ‌های فیزیولوژیکی از طریق ضریب همبستگی پیرسون تعیین شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که شاخص MDI بیشترین ضریب همبستگی را با پارامترهای محیطی دمای خشک ($r=0.918$, $p<0.001$) و رطوبت نسبی ($r=0.433$, $p<0.001$) نشان داده است. همچنین همبستگی این شاخص با دمای تر و دمای گویسان هم بسیار بالا بدست آمد ($r=0.788$, $p<0.001$). در بین شاخص‌های حرارتی استفاده شده در این مطالعه، شاخص MDI با سه شاخص دیگر بالاترین ضرایب همبستگی را نشان داد. از سویی دیگر بالاترین ضریب همبستگی با دمای دهانی مربوط به این شاخص بوده ($r=0.508$, $p<0.001$) و بالاترین ضریب همبستگی با دمای پرده صماخ و دمای پوست را پس از شاخص WBGT بخود اختصاص داد. در کلیه موارد ضریب همبستگی بسیار بالایی بین شاخص ناراحتی اصلاح شده با شاخص‌های دیگر در ساعات مختلف روز حاصل شده است.

نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که شاخص MDI می‌تواند در عین ساده بودن، عدم نیاز به وسایل پیچیده اندازه‌گیری، داشتن ضریب همبستگی بالا با پارامترهای فیزیولوژیکی، هزینه پایین و همچنین تفسیر آسان و ساده جایگزین مناسبی برای شاخص WBGT در گستره دمایی و رطوبتی مورد مطالعه باشد.

کلیدواژه‌ها: استرس حرارتی، شاخص‌های مستقیم، شاخص ناراحتی اصلاح شده، پارامترهای فیزیولوژیکی، معادن روباز.

مقدمه

و رفاهی مناسب به‌ویژه در مشاغل روباز باعث شده است، بروز و شیوع استرس‌های حرارتی به‌ویژه در فصول گرم سال افراد بسیاری را رنج دهد، به طوری که عوارضی همچون راش‌های پوستی، ضعف گرمایی، کرامپ عضلانی و گرم‌زدگی سالیانه تعداد کثیری از افراد در معرض با حساسیت بالا را دچار می‌کند [۱].

استرس حرارتی یکی از عوامل زیان‌آور محیط کار است که هم در محیط‌های سرپوشیده (از جمله صنایع

توسعه و ارتقای بهداشت و ایمنی شغلی در محیط‌های کاری مختلف سبب توجه فزاینده‌ای به این مقوله در سطح جهانی شده است. اثرات سو ناشی از شرایط اقلیمی در کنار نیازمندی‌های متفاوت شغلی همچون پوشش شاغلین، بار کاری و متابولیسم بالا، ساعات مواجهه طولانی، استفاده از تجهیزات حفاظت فردی و عدم برخورداری از امکانات و تسهیلات کنترلی

۱- استاد، گروه مهندسی بهداشت حرفه‌ای، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

۲- استاد، گروه مهندسی بهداشت حرفه‌ای، مرکز تحقیقات آلودگی هوا، پژوهشکده محیط زیست، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

۳- دانشیار اقلیم‌شناسی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

۴- استادیار، مرکز تحقیقات علوم و تکنولوژی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

۵- گروه مهندسی بهداشت حرفه‌ای، دانشکده بهداشت، مرکز تحقیقات علمی دانشجویی، دانشگاه تهران علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

۶- دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تربیت حیدریه، تربیت حیدریه، ایران.

۷- نویسنده مسئول) استادیار، گروه مهندسی بهداشت حرفه‌ای، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی اراک، اراک، ایران. m.asghari2011@gmail.com

بیانگر میزان تنش‌های حرارتی در محیط کار می‌باشند [۶].

در طی یک قرن گذشته، شاخص‌های ارزیابی استرس حرارتی متعددی در سطح کشورهای صنعتی و بین‌المللی در قالب انواع شاخص‌های تجربی، تحلیلی و مستقیم توسعه یافته‌اند که کاربرد آن‌ها مستلزم اندازه‌گیری یک یا چند مورد از فاکتورهای محیطی (شامل دمای خشک، دمای تر، دمای گویسان و سرعت جریان هوا)، فاکتورهای شغلی (تخمین میزان متابولیسم کاری، میزان مقاومت حرارتی لباس کار) و پارامترهای فیزیولوژیکی (دمای دهانی، دمای پرده صماخ، دمای پوست و ضربان قلب) می‌باشد. علاوه بر نیاز به ابزار و وسایل برای اندازه‌گیری این شاخص‌ها، فرایند محاسبه برخی از این شاخص‌ها، پیچیده، طولانی و مستلزم استفاده از رایانه است [۷]. در برخی موارد نیز فرایند اندازه‌گیری برخی از شاخص‌ها با فعالیت‌های کاری شاغلین تداخل ایجاد می‌نماید و در فیلد و محیط‌های کاری استفاده از آن با مشکل مواجه می‌شود [۸].

یکی از شاخص‌های معتبر و استاندارد که مقبولیت و کاربردپذیری وسیعی در سراسر دنیا دارد، شاخص دمای تر گویسان (temperature Wet-bulb globe) می‌باشد. این شاخص توسط Yaglou و Minard در سال ۱۹۵۷ معرفی و در سال ۱۹۸۹ با استاندارد ISO-7243 پذیرفته شده است و برای محیط‌های روباز و سر پوشیده روابط جداگانه‌ای را ارائه نموده است. علی‌رغم مزایای همچون معتبر بودن، کاربردپذیری وسیع این شاخص در سراسر دنیا، عواملی همچون گران‌قیمت بودن برای صنایع کوچک و متوسط، نیاز به کالیبراسیون دقیق سنسورهای اندازه‌گیری به‌ویژه سنسور دمای تابشی، زمان تعادل نسبتاً طولانی برای ثبات دمایی سنسورهای اندازه‌گیری، نیاز به برآورد پارامترهایی همچون مقاومت عایقی لباس و متابولیسم و تصحیحات مربوطه و همچنین دقت پایین آن در شرایط محیطی با سرعت جریان‌های بسیار پایین هوا و یا شرایط محیطی با رطوبت بسیار بالا سبب شده است که شاخص‌های متعدد دیگری در طی سال‌ها معرفی

ذوب فلزات، فولاد، ریخته‌گری) و هم در محیط‌های باز (معادن روباز، کشاورزان و کارگران ساخت‌وساز)، همچنین در کلیه صنایع کوچک و بزرگ شاغلین بسیاری را در معرض خطر قرار داده است [۲]. عملیات معدن کاری از جمله فعالیت‌هایی محسوب می‌گردد که سبب مواجهه افراد با شرایط سخت آب‌وهوایی می‌شود. تنش‌های حرارتی ناشی از کار در معادن می‌تواند به علل مختلفی ایجاد گردد. از منابع گرما در معادن روباز می‌توان به گرمای حاصل از نور خورشید و استفاده از ابزارهای الکتریکی و دیگر فرایندهای مکانیکی اشاره نمود. استفاده از موتورهای دیزلی به‌طور معمول بازدهی ۳۳٪ دارد و دوسوم بقیه به‌صورت گرما آزاد می‌گردد که در نهایت سبب بروز صدمات و آسیب‌های جبران‌ناپذیری خواهد شد [۳].

در ایران به علت شرایط آب‌وهوایی مختلف و ماهیت گرمازا بودن اکثر فعالیت‌های معدنی، تعداد پست‌های کاری که دارای مشکلات گرمایی هستند، بسیار زیاد است اما آماری در این زمینه موجود نمی‌باشد. با توجه به گزارش سازمان ملی ایمنی و بهداشت شغلی آمریکا در طی سال‌های ۱۹۸۳ تا ۲۰۰۱ اغلب موارد بیماری ناشی از استرس حرارتی در معادن در شیفت روز رخ می‌دهد که می‌تواند ناشی از گرمای هوای زیاد در طول روز باشد [۴]. بر اساس همین گزارش ۵۳۸ مورد بیماری مربوط به گرما گزارش شده است که ۴۲۷ مورد (۷۹/۴٪) آن‌ها در ماه‌های تابستان اتفاق افتاده است [۵].

لذا اولین گام در اتخاذ سیاست‌های پیشگیرانه و مدیریتی، ارزیابی ریسک مواجهه با استرس حرارتی و شناسایی افراد در معرض می‌باشد. یک ابزار مفید برای توصیف طراحی و ارزیابی محیط‌های حرارتی استفاده از شاخص حرارتی می‌باشد. اصل مورد استفاده این است که فاکتورهایی که پاسخ انسان را نسبت به محیط حرارتی تحت تاثیر قرار می‌دهند با هم ترکیب می‌شوند تا یک اندیس منفرد تولید نمایند. جهت اندازه‌گیری و ارزیابی استرس حرارتی در محیط‌های شغلی از شاخص‌های مختلفی استفاده می‌شود. این شاخص‌ها

شوند [۹، ۱].

در صورتی که به طور هم‌زمان نیاز باشد چندین پارامتر محیطی، سرعت انجام کار و سطح لباس مشخص در نظر گرفته شود، وضع قوانین بهداشتی و ایمنی مشکل می‌شود؛ بنابراین، در نظر گرفتن راه ساده‌ای برای تخمین تعادل حرارتی که باعث تغییر در میزان بار حرارتی بدن می‌شود، ضروری است. این نکته را می‌توان با استفاده از یک شاخصی انجام داد که بر مبنای اندازه‌گیری مستقیم متغیرهای محیطی است و برای برآورد و "شبیه‌سازی" استرین گرمایی نیز استفاده می‌شود که می‌توان به شاخص‌هایی از قبیل Oxford (WD) index، Discomfort index (DI)، Modified discomfort index (WBDI) و Wet-bulb dry temperature اشاره نمود که به شاخص‌های مستقیم معروفند و در این مطالعه مورد استفاده قرار گرفته‌اند [۱۰].

یکی از شاخص‌های مورد اشاره شده در بالا، شاخص ناراحتی اصلاح شده است. شاخص ناراحتی یک شکل تغییر یافته شاخص اکسفورد است که توسط تام معرفی شد و با شاخص WBGT همبستگی بالایی دارد. شاخص ناراحتی ضریب همبستگی بالایی با دمای مؤثر و میزان تعریق در حین استراحت و فعالیت دارد. بر اساس تعداد زیادی از مطالعات در یک طیف گسترده‌ای از گروه‌های جامعه و در شرایط مختلف آب‌وهوایی، معیارهای زیر برای مشخص کردن استرس گرمایی محیطی و ارتباط با احساس گرما تخمین زده شد:

- مقادیر DI زیر ۲۲ هیچ‌گونه تنش گرمایی وجود ندارد؛
- مقادیر بین ۲۴-۲۲ بیشتر افراد احساس خفیف تنش حرارتی دارند.
- بین مقادیر ۲۴-۲۸ بار گرمایی نسبتاً سنگین می‌باشد و افراد احساس بسیار گرم می‌کنند و کار فیزیکی ممکن است با برخی از مشکلات انجام شود.
- مقادیر بالای ۲۸، بار گرمایی شدید در نظر گرفته می‌شود و افراد مشغول به کار فیزیکی در معرض خطر

بیماری‌های گرما می‌باشند [۱۰، ۱۱].

بسته به کاربرد، DI قادر است تا بار گرمایی را در هر زمان تعیین کند. برای مثال می‌تواند برحسب حداقل، حداکثر و کل بار حرارتی روزانه، بیان شود. همچنین داده‌ها می‌تواند برای مدت یک ماه، فصل و یا حتی یک سال محاسبه شود. Moran و Pandolf در سال ۱۹۹۹ شاخص ناراحتی اصلاح شده (MDI) را پیشنهاد کردند که با استفاده از تجزیه و تحلیل‌های آماری پیشرفته‌تر انجام شد و در یکسری از مطالعات همبستگی بالایی با WBGT نشان داد [۱۰].

با توجه به محدودیت‌های اشاره شده برای شاخص دمای تر گویسان برای اهداف غربالگری، مزایای اشاره شده برای شاخص ناراحتی اصلاح شده و همچنین عدم وجود مطالعات کافی در مورد شاخص اشاره شده برای ارزیابی استرس حرارتی در فضای روباز، هدف این مقاله بررسی کاربردپذیری و اعتبار سنجی شاخص MDI در ارزیابی استرس حرارتی در فضای روباز (معدن روباز استان تهران) بود. در گام اول، شاخص استاندارد WBGT به همراه دو شاخص WD و WBDI به عنوان شاخص‌های حرارتی مستقیم دیگر به عنوان مبنای اعتبارسنجی و مقایسه قرار گرفت. از سویی دیگر، همبستگی بین یک شاخص استرس حرارتی و پارامترهای فیزیولوژیکی متأثر از گرما به عنوان یکی از معیارهای مهم عملکرد شاخص محسوب می‌گردد. برای ارزیابی عملکرد شاخص‌های استرس حرارتی در محیط‌های کاری، عموماً همبستگی شاخص استرس حرارتی با پارامترهای فیزیولوژیکی مربوطه مطالعه می‌شود. همبستگی دمای پرده صماخ و دمای دهانی با دمای رکتال در مطالعات متعددی بررسی و مورد تایید قرار گرفته است و به عنوان جایگزین مناسب برای دمای رکتال در شرایطی که امکان اندازه‌گیری مستقیم دمای رکتال میسر نمی‌باشد، معرفی شده است [۱]. لذا در گام دوم، پاسخ‌های فیزیولوژیک دمای دهانی، دمای پرده صماخ و دمای پوست شاغلین در معرض گرما هم به عنوان مبنای اعتبار سنجی قرار گرفتند.

روش بررسی

در این مطالعه با توجه به مشخصات اقلیمی شهرستان‌های مختلف استان تهران و با تأکید بر شرایط اقلیمی حاکم بر این نواحی در فصول گرم سال، معادن روباز مصالح ساختمانی به‌عنوان محل‌های اجرای مطالعه در تابستان ۱۳۹۵ در ماه‌های تیر و مرداد انتخاب شدند. در نواحی مختلف استان تهران به علت موقعیت ویژه جغرافیایی، آب‌وهوای متفاوتی شکل گرفته است. تهران در حد فاصل منطقه کوهستانی و دشت قرار دارد. سه عامل در اقلیم تهران نقش مؤثری دارد. رشته‌کوه البرز، بادهای مرطوب غربی و وسعت استان.

استان تهران را می‌توان به سه بخش اقلیمی زیر تقسیم کرد:

الف- اقلیم ارتفاعات شمالی: بر دامنه جنوبی، بلندی‌های البرز مرکزی در ارتفاع بالای ۳۰۰۰ متر قرار گرفته و آب‌وهوایی مرطوب و نیمه مرطوب و سردسیر با زمستان‌های بسیار سرد و طولانی دارد. بارزترین نقطه این اقلیم، توچال است.

ب- اقلیم کوهپایه: این اقلیم در ارتفاع دو تا هزار متری از سطح دریا قرار گرفته و دارای آب‌وهوایی نیمه مرطوب و سردسیر و زمستان‌هایی به نسبت طولانی است. دماوند، فیروزکوه، آب علی، لواسان و طالقان در این اقلیم قرار دارند.

ج- اقلیم نیمه‌خشک و خشک: با زمستان‌های کوتاه و تابستان‌های گرم، در ارتفاعات کم‌تر از ۱۰۰۰ متر واقع شده است. هر چه ارتفاع کاهش می‌یابد، خشکی محیط بیشتر می‌شود. ورامین، شهریار و جنوب شهرستان کرج در این اقلیم قرار گرفته‌اند [۲].

با در نظر گرفتن حجم نمونه تعیین شده، تعداد ۱۲ معدن مورد بررسی قرار گرفت. با توجه به پراکنش معادن روباز و همکاری سازمان معادن و صنایع هر شهرستان، ۶ معدن از شهرستان پاکدشت، ۳ معدن از شهرستان شهریار و ۳ معدن از دماوند انتخاب شدند. در انتخاب افراد، پارامترهایی همچون سازش با گرما (عدم استفاده از افراد با سابقه کمتر از یک سال)، نداشتن

سابقه بیماری‌های قلبی عروقی، کلیوی، فشار خون، تب و نیز عدم مصرف داروهای مداخله کننده در تنظیم درجه حرارت بدن (افزایش درجه حرارت) مورد توجه قرار گرفت. در مجموع ۱۷۵ شاغل انتخاب و وارد مطالعه گردیدند.

پارامترهای محیطی شامل دمای خشک، دمای تر طبیعی توسط دستگاه TIS10 ساخت کشور ایران و رطوبت نسبی توسط دستگاه TES1363 ساخت کشور تایوان در فواصل زمانی سه ساعته در ساعات ۹، ۱۲ و ۱۵ و در ایستگاه‌های کاری افراد اندازه‌گیری و ثبت گردید. کالیبراسیون کلیه دستگاه‌های سنجش قبل از نمونه‌برداری مورد توجه و از طریق مراکز ذی‌صلاح، مورد تایید قرار گرفت. شاخص‌های مورد استفاده به ترتیب بر اساس روابط زیر مورد محاسبه قرار گرفتند [۱۰].

- شاخص دمای تر گویسان (WBGT): برای محاسبه شاخص دمای تر گویسان در دو محیط باز و پوشیده به ترتیب از روابط ۱ و ۲ استفاده گردید: معادله ۱:

$$WBGT_{out} = 0.7 T_{nw} + 0.2 T_g + 0.1 T_a$$

معادله ۲:

$$WBGT_{in} = 0.7 T_{nw} + 0.3 T_g$$

- شاخص ناراحتی اصلاح شده (MDI): از رابطه ۳ برای محاسبه شاخص MDI استفاده شد: معادله ۳

$$MDI = 0.75 T_w + 0.3 T_a$$

- شاخص آکسفورد (WD): این شاخص از رابطه ۴ مورد محاسبه قرار گرفت: معادله ۴:

$$WD = 0.85 T_w + 0.15 T_a$$

- شاخص WBBDT: رابطه ۵ برای محاسبه این شاخص مورد استفاده قرار گرفت: معادله ۵:

$$WBBDT = 0.4 T_w + 0.6 T_a$$

با توجه به اینکه مطالعه حاضر در محیط‌های روباز انجام شده و در محیط‌های روباز نوسانات دمایی در

کتف) + (۰/۲۸ × گردن) = میانگین دمای پوست
پشت دست) + (۰/۲۸ × ساق پا) + (۰/۲۸ × راست
چپ) × ۰/۱۶)

برای انجام اندازه‌گیری دمای دهانی ابتدا دماسنج
ضد عفونی شده و سپس دماسنج زیر زبان و نزدیک ته
زبان قرار داده شد و از فرد خواسته شد تا در مدت
اندازه‌گیری دهان خود را بسته نگاه دارد. مدت زمانی
که دماسنج می‌بایست قبل از قرائت در دهان قرار گیرد
حداقل ۵ دقیقه می‌باشد و از ۱۵ دقیقه قبل از اندازه
گیری باید از استفاده از هرگونه مواد خوراکی، آشامیدنی
و دخانیات ممانعت بعمل آید. در اندازه‌گیری دمای پرده
صماخ، کلیه اندازه‌گیری‌ها به طور قرار دادی در گوش
سمت راست انجام شد. با توجه به تعداد افراد (نمونه
۱۷۵ نفر)، تعداد اندازه‌گیری‌های هر متغیر در روز (۳
مرتب) و با توجه به ۳ پارامتر فیزیولوژیک اندازه‌گیری
شده، در مجموع ۱۵۷۵ اندازه‌گیری ثبت گردید.

یافته‌ها

مشخصات دموگرافیک افراد مورد بررسی شامل
میانگین و انحراف معیار سن و سابقه کار به ترتیب برابر
۳۶/۸±۹/۳۶ و ۶/۶۱±۵ سال تعیین گردید. مقادیر

ارتفاع‌های مذکور غالباً مشاهده نمی‌شود و محیط
متناجس است، کلیه اندازه‌گیری‌ها در ارتفاع کمر
براساس وضعیت انجام کار شاغلین حین اندازه‌گیری
صورت گرفت. اندازه‌گیری‌ها در نزدیک ترین نقطه به
محل کار افراد انجام شد و با توجه به یکسان بودن
شرایط، هر اندازه‌گیری برای کلیه افرادی که در آن
محیط مشغول فعالیت بودند تعمیم داده شد.

هم‌زمان با سنجش پارامترهای محیطی، پارامترهای
فیزیولوژیک دمای دهانی و دمای پرده صماخ به‌عنوان
دمای عمقی و همچنین دمای پوست مورد اندازه‌گیری
قرار گرفتند. دمای دهانی توسط ترمومتر زیر زبانی
دیجیتال مدل Beurer ساخت کشور آلمان با دقت
۰/۱، دمای پرده صماخ توسط یک دماسنج غیر تماسی
گوش مدل Micro Life IR 120 ساخت کشور چین
با دقت ۰/۱ درجه سلسیوس در گستره ۵۰-۳۰ و دمای
پوست توسط دماسنج مادون قرمز غیر تماسی مدل
Manoli ساخت چین مورد سنجش قرار گرفتند. برای
اندازه‌گیری میانگین دمای پوست از الگوی ۴ نقطه
پیشنهادی ISO9886 (گردن، کتف راست، ساق پای
راست و پشت دست چپ) استفاده شد (رابطه ۶) [۱۲].
معادله ۶:

جدول ۱- میانگین و انحراف معیار پارامترهای محیطی، فیزیولوژیکی و شاخص‌های استرس حرارتی در سه زمان اندازه‌گیری

M±SD	ساعت ۱۵	ساعت ۱۲	ساعت ۹	پارامتر
پارامترهای محیطی				
۳۷/۷±۴/۷	۴۱±۳/۶	۳۸/۷۴±۲/۸	۳۳/۳۴±۳/۹	دمای خشک (درجه سانتی‌گراد)
۲۲±۲/۳۲	۲۳/۱۲±۲/۴۵	۲۲/۲۷±۲/۷	۲۰/۷۱±۲/۷	دمای تر طبیعی (درجه سانتی‌گراد)
۴۱/۲±۵/۳	۴۴/۳۳±۴/۱	۴۲/۴۴±۳/۶	۳۶/۸۴±۴/۸	دمای گویسان (درجه سانتی‌گراد)
۱۵/۶±۷/۲	۱۲/۵±۶/۳	۱۳/۷۳±۶/۴	۲۰/۵۷±۷/۷	رطوبت نسبی (درصد)
پارامترهای فیزیولوژیک				
۳۶/۳۷±۰/۳۷	۳۶/۵±۰/۴۷	۳۶/۴±۰/۵۵	۳۶/۲۶±۰/۴۷	دمای دهانی (درجه سانتی‌گراد)
۳۶/۱±۰/۶۷	۳۶/۵۵±۰/۶۸	۳۶/۲±۰/۸۲	۳۵/۵۱±۱/۱	دمای پرده صماخ (درجه سانتی‌گراد)
۳۵/۳۵±۱/۲۴	۳۵/۹±۱/۳	۳۵/۴۶±۱/۵	۳۴/۷±۱/۶	دمای پوست (درجه سانتی‌گراد)
شاخص‌های استرس حرارتی				
۲۷/۴۶±۲/۹۳	۲۹/۱۲±۲/۶	۲۸±۲/۴	۲۵/۲۵±۲/۹	(°C) WBGT
۲۷/۸۲±۲/۹۲	۲۹/۶۳±۲/۷	۲۸/۳۲±۲/۷	۲۵/۵۳±۳	(°C) MDI
۳۱/۴۳±۳/۵	۳۳/۸۳±۲/۹	۳۲/۱۵±۲/۶	۲۸/۳±۳/۲	(°C) WBDT
۲۴/۳۸±۲/۵۵	۲۵/۸±۲/۵	۲۴/۷۴±۲/۶	۲۲/۶±۲/۷	(°C) WD

جدول ۲- نتایج ضریب همبستگی مربوط به شاخص های استرس حرارتی، پارامترهای محیطی و فیزیولوژیکی

پارامترها	WBGT	MDI	WBDT	WD
پارامترهای محیطی				
دمای خشک	r	۰/۹۱۰	۰/۹۱۰	۰/۸۵۳
	P	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
دمای تر	r	۰/۹۳۵	۰/۹۴۷	۰/۹۹
	P	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
دمای گویشان	r	۰/۹۰۳	۰/۸۸	۰/۷۹۲
	P	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
رطوبت نسبی	r	۰/۳۴۳	۰/۴۳	۰/۳۸۹
	P	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
پارامترهای فیزیولوژیکی				
دمای دهانی	r	۰/۴۷۴	۰/۵۰۸	۰/۴۹۰
	P	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
دمای گوش	r	۰/۴۷۴	۰/۴۴۷	۰/۴۱۰
	P	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
دمای پوست	r	۰/۴۵۷	۰/۴۰۸	۰/۳۹۲
	P	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
شاخص های استرس حرارتی				
WBGT	r	۱	۰/۹۸۸	۰/۹۷۷
	P	-	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
MDI	r	۰/۹۸۸	۱	۰/۹۸۸
	P	۰/۰۰۱	-	۰/۰۰۱
WBDT	r	۰/۹۰۳	۰/۹۲	۰/۸۷۴
	P	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
WD	r	۰/۹۷۷	۰/۹۸۸	۱
	P	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	-

بیشترین میزان پارامتر رطوبت نسبی در ساعت ۹ صبح و در ساعت ۱۵ کمترین میزان را دارا می باشد. میانگین و انحراف معیار پارامترهای فیزیولوژیکی شامل دمای دهانی، دمای پرده صماخ و دمای پوست به ترتیب برابر با 37 ± 0.37 ، 36.1 ± 0.67 و 35.35 ± 1.24 درجه سانتی گراد بود. همان گونه که نتایج جدول ۱ نشان می دهد در بازه زمانی ساعت ۱۲ الی ۱۵ بعد از ظهر که دمای هوا در بالاترین میزان خود می باشد، میزان پارامترهای فیزیولوژیکی نیز دارای بیشترین مقدار می باشد. میانگین شاخص های استرس حرارتی استفاده شده در این مطالعه به ترتیب برای شاخص های MDI، WBGT، WBDT و WD برابر با $27/82$ ، $27/46$ ، $31/43$ و $24/38$ درجه سانتی گراد بدست آمد. برای بررسی میزان همبستگی بین شاخص های مورد

میانگین و انحراف معیار سایر پارامترها شامل پارامترهای محیطی، فیزیولوژیکی و شاخص های استرس حرارتی مورد نظر در سه زمان اندازه گیری در جدول ۱ آورده شده است (واحد دماهای اندازه گیری شده و پارامترهای فیزیولوژیکی و شاخص های استرس حرارتی برحسب درجه سانتی گراد و رطوبت نسبی برحسب درصد می باشد).

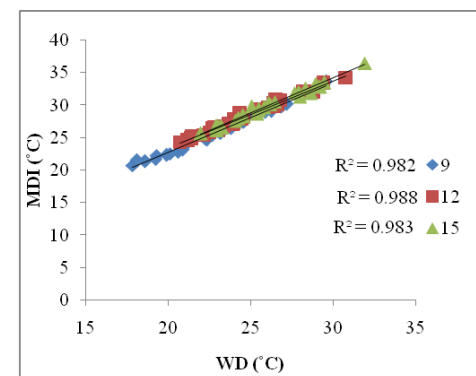
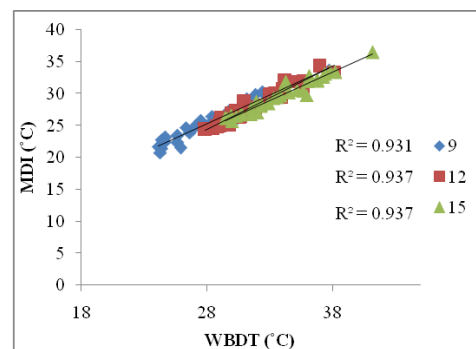
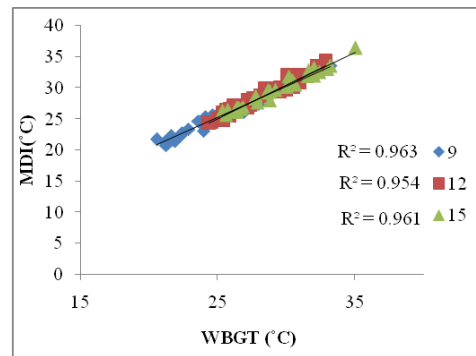
با توجه به جدول ۱، میانگین و انحراف معیار دمای هوای خشک و تر به ترتیب در این مطالعه برابر با $37/7 \pm 4/7$ و $22 \pm 2/32$ درجه سانتی گراد بدست آمد که بیشترین مقدار دماهای اشاره شده مربوط به ساعت ۱۵ می باشد. همچنین میانگین و انحراف معیار دمای گویشان $41/2 \pm 5/3$ بود. میزان دمای گویشان در ساعت ۱۵ برابر با $44/33$ سانتی گراد بدست آمد.

که همبستگی این شاخص با دمای تر و دمای گویسان هم بسیار بالا می‌باشد. بین شاخص‌های حرارتی استفاده شده در این مطالعه، شاخص MDI با سه شاخص دیگر بالاترین ضرایب همبستگی را نشان داد. از سویی دیگر بالاترین ضریب همبستگی با دمای دهانی مربوط به این شاخص بوده و بالاترین ضریب همبستگی با دمای پرده صماخ و دمای پوست را پس از شاخص WBGT بخود اختصاص داد.

مقادیر شاخص‌های استرس حرارتی استفاده شده در این مطالعه به همراه شاخص MDI در ساعات مختلف روز از طریق ضریب همبستگی مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج این بررسی‌ها در نمودارهای شکل ۱ ارائه شده است. بر اساس نتایج همانگونه که در شکل ۱ نشان داده شده است. در کلیه موارد ضریب همبستگی بسیار بالایی در ساعات مختلف روز حاصل شده است. بیشترین ضرایب همبستگی بین شاخص‌ها مربوط به ساعات میانی و پایانی (بین ساعت ۱۲ تا ۱۵) بوده است.

بحث و نتیجه‌گیری

با توجه به این واقعیت که در طول ماه‌های گرم سال، استرس حرارتی مهمترین عامل زیان‌آور فیزیکی در محیط‌های کاری روباز و سرپوشیده محسوب می‌شود و از سویی دیگر به علت موقعیت جغرافیایی کشورمان و بالا بودن مشکلات استرس حرارتی در مشاغل موجود، نیاز به یک شاخص مناسب برای غربالگری احساس می‌شود. روشهای غربالگری باید عمومی، فراگیر، ارزان و کاربردی آسان و سریع داشته باشد و این ویژگی‌ها در مورد شاخص WBGT قابل بحث است، چون که تهیه این دستگاه برای صنایع کوچک به دلیل گران‌قیمت بودن آن محدود است و یکبار اندازه‌گیری آن حداقل ۲۰ تا ۳۰ دقیقه زمان نیاز دارد. همچنین هنگامی که رطوبت محیط افزایش یافته یا جریان هوا کاهش یابد، تبخیر عرق محدود می‌شود و شاخص دمای تر گویسان نمی‌تواند برآورد خوبی از استرس اضافه شده که در اثر محدود شدن تبخیر بوجود آمده

شکل ۱- بررسی همبستگی بین شاخص‌های مورد بررسی در ساعات مختلف روز

نظر با پارامترهای محیطی و فیزیولوژیکی از ضریب همبستگی پیرسون استفاده گردید. نتایج ضریب همبستگی پیرسون مربوط به شاخص‌های استرس حرارتی با پارامترهای محیطی و فیزیولوژیکی در جدول ۲ آمده است.

بر اساس نتایج جدول ۲، شاخص MDI بیشترین ضریب همبستگی را با پارامترهای محیطی (دمای خشک، رطوبت نسبی) نشان داده است. لازم بذکر است

فیزیکی در معرض افزایش خطر بیماری‌های گرما بودند. صرفنظر از فصل، ۷۶/۴٪ از اندازه‌گیری‌ها مقادیر ناراحتی بالاتر از ۲۴ درجه سانتیگراد را نشان دادند [۱۱].

از مزایای شاخص ناراحتی، آسان بودن تفسیر و توضیح آن درباره آسایش و استرس حرارتی کارکنان است. از سوی دیگر، این شاخص به سادگی بر اساس پارامترهای اندازه‌گیری شده روزانه سازمان هواشناسی در ایستگاه‌های مشخص، قابل محاسبه می‌باشد. در چندین مطالعه، ارزیابی استرس و آسایش حرارتی با استفاده از شاخص ناراحتی در محیط‌های مختلف از جمله در محیط‌های داخلی و خارجی، انجام شده است [۱۳، ۱۴].

مقادیر شاخص‌های استفاده شده در این مطالعه در ساعات مختلف روز از طریق ضریب همبستگی مورد بررسی قرار گرفتند. بر اساس شکل ۱ در کلیه موارد ضریب همبستگی بسیار خوبی در ساعات مختلف روز بین شاخص MDI و سه شاخص دیگر حاصل شده است. بر اساس نتایج جدول ۲، شاخص MDI بیشترین ضریب همبستگی را با پارامترهای محیطی نشان داده است. همچنین شاخص MDI با سه شاخص دیگر ضرایب همبستگی بسیار بالایی نشان داد ($r > 0.92$).

مطالعه ای توسط موران و همکاران در سه منطقه آب‌وهوایی مختلف جهان (گرمسیری، نیمه گرمسیری و کوبیری) با استفاده از دو شاخص WBGT و MDI انجام شد. نتایج نشان داد که همبستگی بسیار بالایی در سه منطقه مورد مطالعه بین دو شاخص اشاره شده وجود دارد. اما از پارامترهای فیزیولوژیک در مطالعه استفاده نشده و صرفاً از داده‌های محیطی استفاده شده بود. در آن مطالعه پیشنهاد شد که شاخص MDI می‌تواند جایگزین مناسبی برای شاخص WBGT باشد که با یافته‌های این مطالعه همخوانی دارد [۱۵].

مطالعه ای توسط حاجی زاده و همکاران با هدف اعتبارسنجی و مقایسه شاخص‌های استرس حرارتی در شاغلین کارگاه‌های آجرپزی شهرستان قم انجام شد. در این مطالعه از شش شاخص استرس حرارتی

است، داشته باشد [۸]. لذا می‌توان اظهار داشت که شاخص WBGT یک روش غربالگری ایده‌آل نمی‌باشد. لذا نیاز به یک شاخصی است که بتواند در عین ساده بودن، عدم نیاز به وسایل پیچیده اندازه‌گیری، هزینه پایین، همچنین تفسیر آسان و ساده داشتن ضریب همبستگی بالا با پارامترهای فیزیولوژیک بتواند قابلیت کاربردپذیری مناسبی را در محیط‌های باز و پوشیده داشته باشد. هدف این مقاله بررسی و اعتبارسنجی شاخص MDI در ارزیابی استرس حرارتی در معادن روباز استان تهران بود. لذا از چهار شاخص استرس حرارتی MDI، WBGT، WD و WBGT و همچنین سه پارامتر فیزیولوژیک دمایی، دهانی، دمایی پرده صماخ و دمایی پوست به‌عنوان پاسخ‌های فیزیولوژیک استفاده شد.

با توجه به نتایج جدول ۱، نتایج نشان از افزایش تدریجی دما، شاخص‌های محاسبه شده و پارامترهای فیزیولوژیک در طول روز دارند که می‌توان علت آن را وجود تابش‌های خورشیدی و زاویه تابش دانست. آنالیز نتایج مربوط به شاخص MDI نشان داد که ۱۲/۱۲٪ افراد دارای احساس تنش حرارتی خفیف، ۴۳/۴٪ اندازه‌گیری‌ها نشان دهنده بار گرمایی نسبتاً سنگین و احساس حرارتی بسیار گرم و ۴۴/۴٪ درصد از اندازه‌گیری‌ها نشان دهنده بار حرارتی شدید و افراد درگیر در کار فیزیکی در معرض افزایش خطر بیماری‌های گرما بودند. ۸۷/۸٪ از اندازه‌گیری‌ها مقادیر ناراحتی بالاتر از ۲۴ درجه سانتیگراد را نشان دادند. مطالعه ای توسط حیدری و همکاران در سال ۲۰۱۳ با عنوان بررسی شاخص ناراحتی در محیط‌های روباز در سراسر ایران در دو فصل بهار و تابستان در ۹ ناحیه آب‌وهوایی انجام شد. نتایج به دست آمده نشان داد که مقدار شاخص ناراحتی (DI) در فصول مختلف و مناطق آب‌وهوایی متفاوت بود ($P < 0.001$). همچنین با توجه به مقادیر توصیه شده شاخص ناراحتی، ۲۸/۸٪ از اندازه‌گیری‌ها در فصل بهار نشان دهنده عدم ناراحتی بوده است. برخلاف آن در فصل تابستان ۶۱/۲٪ از اندازه‌گیری‌ها نشان دهنده بار حرارتی شدید و افراد درگیر در کار

در ساعات مختلف روز ارتباط بسیار قوی با سه شاخص استفاده شده دیگر در این مطالعه نشان داد. همچنین ساده بودن، عدم نیاز به وسایل پیچیده اندازه‌گیری، هزینه پایین و همچنین تفسیر آسان و ساده این شاخص می‌تواند جایگزین مناسبی برای شاخص WBGT در گستره دمایی و رطوبتی مورد مطالعه باشد.

تقدیر و تشکر

این مطالعه حاصل یک طرح تحقیقاتی به شماره 94-01-46-28540 می‌باشد که با حمایت پژوهشکده محیط زیست دانشگاه علوم پزشکی تهران اجرا شده است. برخورد واجب میدانیم مراتب قدردانی و سپاس خود را از کلیه مدیران و کارکنان محترم معادن مورد بررسی که در این مطالعه ما را یاری نمودند، ابراز نماییم.

منابع

1. Heidari HR, Golbabaie F, Arsang Jang S, Shamsipour AA. Validation of humidex in evaluating heat stress in the outdoor jobs in arid and semi-arid climates of Iran. *J Health Safe Work*. 2016;6(3):29-42 (Persian).
2. Nassiri P, Monazzam MR, Golbabaie F, Dehghan SF, Rafieepour A, Mortezapour AR, Asghari M. Application of Universal Thermal Climate Index (UTCI) for assessment of occupational heat stress in open-pit mines. *Ind Health*. 2017;55(5):437-443.
3. Asghari M, Nassiri P, Monazzam MR, Golbabaie F, Arabalibeik H, Shamsipour A, et al. Weighting Criteria and Prioritizing of Heat stress indices in surface mining using a Delphi Technique and Fuzzy AHP-TOPSIS Method. *J Enviro Health Sci Engineer*. 2017;15(1):1.
4. Jafari MJ, Assilian Mahabadi H, Khodakarim S, Teimori GH. Heat stress in an open-pit iron ore mine and its relationship with physiological strain. *J Health Safe Work*. 2016;6(4):51-62 (Persian).
5. Michael Donoghue A. Heat illness in the US mining industry. *Am J Indust Med*. 2004;45(4):351-6.
6. Dehghan H, Habibi E, Yousefi H, Hasanzadeh A. Survey of the relationship of heat strain scoring

(PHS و HSI, CET, ET, DI, WBGT) برای ارزیابی استرس حرارتی استفاده شد. نتایج نشان داد بین کلیه شاخص‌های اشاره شده همبستگی معناداری وجود دارد و بیشترین ضریب همبستگی در بین شاخص‌های مورد استفاده مربوط به دو شاخص WBGT و DI بود ($r=0/981$) [۱۶].

با توجه به نتایج جدول ۲ بالاترین ضریب همبستگی با دمای دهانی ($r=0/508$) متعلق به شاخص MDI بود. همچنین این شاخص همبستگی قابل قبولی را با دمای پرده صماخ ($r=0/447$) و دمای پوست ($r=0/408$) نشان داد. بیشترین ضریب همبستگی بین پارامترهای فیزیولوژیک و شاخص‌های حرارتی به ترتیب مربوط به دمای دهانی ($r=0/43-0/508$)، دمای پرده صماخ ($r=0/4-0/474$) و دمای پوست ($r=0/457-0/37$) بود.

در مطالعه حاجی زاده و همکاران بین شاخص‌های HSI, DI, WBGT و PHS و پارامترهای فیزیولوژیکی (دمای دهانی، دمای پرده صماخ و دمای پوست) ارتباط معناداری بدست آمد [۱۶]. در مطالعه‌ای که گلبابایی و همکاران به مقایسه شاخص‌های استرس گرمایی با پاسخ‌های فیزیولوژیکی مردان در محیط کاری گرم پرداختند، بین شاخص ناراحتی (DI) و پارامترهای فیزیولوژیکی همبستگی متوسطی گزارش شد که با نتایج این مطالعه هم‌خوانی دارد [۱۷]. Wan در مطالعه خود شاخص‌های متعددی از قبیل دمای رکتال، دمای تمپان، دمای زیر زبانی، ضربان قلب، بازیابی ضربان قلب و شاخص استرین فیزیولوژیکی را در دو نوع لباس مختلف مورد مطالعه قرار داد. نتایج نشان داد که در بین شاخص‌های اشاره شده دمای تمپان و دمای زیر زبانی به‌عنوان بهترین شاخص‌های ارزیابی استرین حرارتی می‌توانند در محیط کار مورد استفاده قرار بگیرند [۱۸].

نتایج این مطالعه نشان داد که شاخص MDI همبستگی بسیار بالایی با پارامترهای محیطی و همچنین همبستگی قابل قبولی با پارامترهای فیزیولوژیک از جمله دمای دهانی دارد. شاخص MDI

Hemmatjou R, Yaaghoub P, Reza G, Hosseini M. Comparing the Heat Stress (DI, WBGT, SW) Indices and the Men Physiological Parameters in Hot and Humid Environment. *Iran J Health Enviro*. 2012;5(2):245-52 (Persian).

18. Aliabadi M, Jahangiri M, Arrassi M, Jalali M. Evaluation of heat stress based on WBGT index and its relationship with physiological parameter of sublingual temperature in bakeries of Arak city. 2014 (Persian).

index and wet bulb globe temperature index with physiological strain index among men in hot work Environments. *Health Syst Res*. 2012;7:1148-56 (Persian).

7. Claassen N, Kok R. The accuracy of the WBGT heat stress index at low and high humidity levels. 2007.

8. Dehghan SH, Mortazavi SB, Jafari MJ, Meraci MR, Khavanin A. Designing and investigating content validity and reliability of a questionnaire for preliminary assessment of heat stress at workplace. 2011 (Persian).

9. Budd GM. Wet-bulb globe temperature (WBGT)—its history and its limitations. *J Sci Med Sport*. 2008;11(1):20-32.

10. Epstein Y, Moran DS. Thermal comfort and the heat stress indices. *Indust Health*. 2006;44(3):388-98.

11. Heidari HGF, Shamsipour A, Rahimi Forushan Ai, Gaeini A. Evaluation of Thermal Discomfort in Outdoor Environments: A Cross Sectional Study throughout IRAN. *Adv Environ Biol*. 2014;8:1008-15.

12. Heidari H, Golbabaie F, Shamsipour A, Rahimi-Forushani A, Gaeini A. Evaluation of Heat Stress among Farmers Using Environmental and Biological Monitoring: A study in North of Iran. *Int J Occup Hyg*. 2015;7(1):1-9.

13. Alhaji M, Ahmed A. Analysis of human heat stress status for academic learning environment in Kano University of Science and Technology, Wudil, Kano State, Nigeria. *Stroke*. 2013;3(13).

14. Yousif TA, Tahir HM. Application of Thom's Thermal Discomfort Index in Khartoum State, Sudan. *J Forest Product Indust*. 2013;2(5):36.

15. Moran D, Shapiro Y, Epstein Y, Matthew W, Pandolf K. A modified discomfort index (MDI) as an alternative to the wet bulb globe temperature (WBGT). *Environmental Ergonomics VIII*, Hodgdon JA, Heaney JH, Buono MJ (Eds). 1998:77-80.

16. Hajizadeh R, Golbabaie F, Farhang Dehghan S, Beheshti MH, Jafari SM, Taheri F. Validating the heat stress indices for using in heavy work activities in hot and dry climates. *J Res Health Sci*. 2016;16(2):90-5.

17. Golbabaie F, Monazam Esmaili MR,

Applicability of Modified discomfort index (MDI) in outdoor occupational environments: a case study of an open pit mines in Tehran Province

Parvin Nassiri¹, Mohammad Reza Monazzam², Farideh Golbabaie¹, Aliakbar Shamsipour³, Hossein Arabalibeik⁴, Ali Reza Morteza pour⁵, GholamHeidar Teimori⁶, Mehdi Asghari^{*7}

Received: 2017/03/09

Revised: 2017/05/28

Accepted: 2017/07/07

Abstract

Background and aims: Regarding development of several thermal indices and limitations of these indexes, in this research we were examined the applicability and validity of Modified discomfort index (MDI) in Outdoor occupational environments.

Methods: This cross-sectional study was done on 175 subjects in summer (2016) in 12 mines construction materials of Tehran Province. Environmental and Physiological parameters (oral temperature, tympanic temperature and skin temperature) were measured simultaneously at three periods; also Modified discomfort index (MDI) together with three other Direct Indices include Wet-bulb globe temperature (WBGT), Oxford index (WD) and Wet-bulb dry temperature (WBDDT) were calculated. For survey of applicability and validity of Modified discomfort index, the correlation between this index and other Direct Indices at different times of day with Physiological parameters was determined through the Pearson correlation coefficient.

Results: The results showed that MDI index had more correlation with environmental parameters dry bulb temperature ($r=0.918$, $p<0.001$) and relative humidity ($r=0.43$, $p<0.001$), also very high correlation coefficient with wet-bulb temperature and black-globe temperature ($r>0.88$, $p<0.001$). Among the thermal indices used in this study, MDI index had more correlation coefficient with three other indices. On the other hand; MDI had the highest correlation coefficient with oral temperature ($r=0.508$, $p<0.001$) and the higher correlation with the tympanic and skin temperature after the WBGT index. In all cases, there was a very good correlation between MDI and other indicators at different times of day.

Conclusion: It can be concluded that MDI, despite being simple, lack of need for sophisticated equipment to measure, having a high correlation with physiological parameters, low cost and easy interpretation can be used as substitute for the WBGT index in the range of temperature and humidity study.

Keywords: Heat stress, Direct indices, Modified discomfort index, Physiological parameters, Open-pit mines.

1. Professor, Department of Occupational Health, School of Public Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

2. Professor, Department of Occupational Health, School of Public Health and Center for Air Pollution Research (CAPR), Institute for Environmental Research (IER), Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

3. Associate Professor, Department of Physical Geography, School of Geography, University of Tehran, Tehran, Iran.

4. Research Center for Science and Technology in Medicine (RCSTIM), Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

5. Department of Occupational Health Engineering, School of Public Health, Student Scientific Research Center, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

6. School of Health, Torbat Heydariyeh University of Medical Sciences, Torbat Heydariyeh, Iran

7. (**Corresponding author**) Assistant Professor, Department of Occupational Health Engineering, School of Public Health, Arak University of Medical Sciences, Arak, Iran. m.asghari2011@gmail.com